

Hirdetések és nyiltelek felvételnek árszabály szerint a kiadó hivatalban: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. sz.

Hirdetések felvételnek a külföldön: Bécsben: Oppelk A-nál, Stubenberg Nr. 2. Mosca Rudolfnál, Seilerstraße Nr. 2.

Trónörökös diploma.

Rudolf főherceg nyilatkozatát nem akarja elfeledni a külföldi sajtó. Pedig ez a sajtó azt sem tudja voltaképen, hogy valósággal mit mondott Rudolf főherceg.

Ausztriának legyen a Balkán-félsziget nyugati oldala Boszniával, Hercegovinával, Novibazárral, Albániával s a szaloniki tengerparttal — ellenben Oroszországgal legyen a félsziget keleti része Bulgáriával, Kelet-Ruméliával és Konstantinápolylyal egyetemben.

A czáfolatnak, mind a három esetben nyomban be kellett következni. De épen azért a czáfolat semmit sem jelent.

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRCZÁJA

A szépen mosolygó hölgy.

BOUVIER ELEK REGÉNYE. ELSŐ RÉSZ. PÁRIS ÉJJELE. III. A szép asszony kaváéba. Már néhány vendég jelentkezett; midőn észrevette, hogy ezek meglepetve tekintenek reá, belátta, hogy arczánára nyugalmat kell erőszakolni.

véve egy szóval sem több, de nem is kevesebb, mint az a terv, melyet a főherceg állítólagos nyilatkozata leleplez. A mit a két hatalom megkísértett a multban s a mire — ha csak összeveszni nem akarnak, elég indok van a jelenben: az nem lehet elejtett terv a jövőre sem.

Igaz, hogy ez idő szerint, vagy jobban mondva, e pillanatban Ausztria és Oroszország nincsenek tökéletes, benső, baráti jó viszonyban egymással. Ennek oka egyszerű. Gladstone ugyanis kijelenté, hogy Ausztriának a Balkán félszigetet semmi keresete, s hogy kezét még Boszniáról s Hercegovináról is le kell vennie.

Most Oroszországtól karöltve megy Angliával, mert Anglia azt teszi, a mit Oroszország óhaját, tudniillik: lerombolni török-szék Törökországot. Am e nagy barátság megbomlik abban a pillanatban, a melyben napirendre jön a kérdés: ki üljön az örökségbe.

Vajjon a többi európai nagyhatalom eltűrni-e a dolgok ilyen rendezését? Meglehet: eltűrni, de az is meglehet, hogy nem tűri. Ez azonban más kérdés. Valoszinű, hogy a többi nagyhatalom is török-szék magának aqúi valens szakmányt szerezni itt vagy amott, egy vagy más módon.

Erre szívszagató zokogásba tört ki. A kik látták nagyon megcsináltak. — Szegény asszony! mennyire szeretete férjét? — Pórádás hívs.

Már emlitettük, hogy Cordier Johanna bűnösnek tartá leányát, és álnoknak hitte. Meg volt győződve, hogy leánya édesgette magához kedvesét. Rolandt bátyjának ki volt mentve.

az tudniillik, hogy a főherceg nyilatkozatában jelzett egész politika hanyatlomások ellenkezik Magyarország érdekeivel s jövőjének biztonságával. Ha Oroszország megfészkeli magát az Al-Dunán s hatalmába ejti a félsziget keleti részét: akkor hazánk fejlődése kelet felé végkép meg van akadályozva; akkor a balkán-félszigeti népek szabadsága elenyészett s akár végkép birtokba a félsziget nyugati részét, akár ne — maga a birtokhavétel is veszélyes s mi magyarok azt is ellenezzük.

Budapest, okt. 5.

Az oroszországi függetlenségi párt ma d. e. 11 órák Moesary Lajos elnöke alatt értekezletet tartott, melyben elhatározták, hogy Marsórsárhelyt a Bem szobor leleplezés ünnepélyn a párt, mint olyan képviselők magát, a szoborra kosszor helyez s a párt megbízottjainul Ugron Gábor s Borban Baláz képviselőket kéri, egyuttal egyhangulag kifejezték azon óhaját is, hogy Haller Rezső, mint a kolozsvári végreható bizottság elnöke a párt képviselőiben megjelenni sziveskedjék.

A képviselőház pénzügyi bizottsága f. hó 11-én hétfőn d. e. 10 órák kezd meg az 1881-ik évi költségvetés tárgyalását.

Br. Kemény Gábor kereskedelmi miniszter — a mint értesültünk — az ősi illuszak folyamában a tengerészeti egészségügy rendezésére vonatkozólag törvényjavaslatot szándékozik a képviselőház elé terjesztetni.

Az orosz reformokhoz.

Az orosz reformokhoz. Szentpétervári levelezőnk írja e hó 3-iki kelteel: A belügyminiszter részletes programot közölt a tekintélyesebb lapok szerkesztőivel is egyzersmind lelkőre kötötte, hogy más, ezen pontokban be nem férő reményekben a közvéleményt hiába ne ringassák.

Budapest, október 8.

Azok a tudósítások, melyeket az angol kormány a portá jégzérké folytan szándékolt javaslatairól tegnapi közöltünk, a mai hírek által sokat nyernekel valószínűségeben. Bizonyosnak látszik, hogy a brit kabinet olyan pressió-eszköz elfogadására akarja birti a hatalmakat, mely a portát pénzügyi tekintetben támadjá meg, akár az ázsiai dásra kényszeríték.

Mit mond ön?

— Mit mond ön? nekem nem szóltok. Ez lehetetlen. — De úgy mondják. — Jó ideig tartott meg a nó egy kissé felésmzött.

partok elzárása, akár valamely nagyobb török kikötő elfoglalása által, minek ezélja a török állami bevételeknek egy időre való visszatartása lenne, mindaddig míg a porta töredelmesen meg nem bánja bűnét és késznek nem nyilatkozik bármió föltételek elfogadására.

Ha a mostani intézményeket fejleszteni akarja a kormány, akkor holtat kell feltámasztania, mert a Zemstva, hol eddig minden vidéki érdek kifejezést nyert, annyira súlydét, hogy azt többé testületnek nevezni nem lehet. A lapok már heteken át megvilágították ezen állapotot, és kitünt a megbírálsból, egy mint a számos tudósításból, hogy a parszit nem egyéb mint vak eszköz a rendőrségi hatalom kezében, melynek közlegényét is féli, mig ellenben azon zemstwai tagot, kit a rendőrségi hatalom befolyása alatt megválasztott, nem is ismeri. A parszitok a Zemstváól nem várnak semmit, és ha azoknak összeállításá új törvény által nem változik, a javulás elképzelhetetlen.

A „Köl. Ztg.“-nak általunk már táviratilag jelzett és most egész terjedelmében előttünk fekvő közleménye, mely Rudolf trónörökös Berlinben tett nyilatkozatára vonatkozik, következőleg hangzik:

„Berlin, okt. 5. A „Wiener Abendblatt“nak azon kijelentése, hogy Rudolf trónörökös nem tette volna a „Kölnische Zeitung“ által jelzett nyilatkozat, helybeli diplomáciai körökben méltó hitetlenségre tal. — E helyett azt kérdik, vajon mi szándéka lehetett az osztrák magas urnak az általa tett nyilatkozattal. Ha honfitársai egyikével való beszélgetés közben azt mondatná volna, hogy az osztrákok nem félnek orosz uralom alatt álló Konstantinápolytól, föltételezi, hogy akkor egy osztrák Saloniki is fog létezni a világban: úgy Ausztria jövődől csak szármának ily nezeze nagyon érdekes volna ugyan, de nem lenne épp alkalmas arra, hogy föleg Angliára nézve nagy becesselel bírjon. Azon körülmény azonban, hogy Rudolf trónörökös tekintélyes állás angol egyéniség előtt tette azon váradan nyilatkozatot, melyet a „Kölnische Z.“ közölt, azon föltevére jogosít, hogy az osztrák trónörökös az angoloknak figyelemztetést akart adni, — melyet ezeket a napok ideje-koráé jól volna megzsvélnök.

Mit mond ön?

— Mit mond ön? nekem nem szóltok. Ez lehetetlen. — De úgy mondják. — Jó ideig tartott meg a nó egy kissé felésmzött.

Végre erőt vett magán és oly hangon, melyet a legjobb színésznőn irgylt volna. Kérdő: — Hozyn? hísní Cordiert? de miért? Szegény barátom, úgy is eléget szenvedett! De szegénynek sines joga ót újra bebörténi.

— A törvénynek mindenhez van joga, Cordierné asszony; ezt nem kell előre jelenteni. Ön ért engem, nemde? — A szép asszony nagyon, de nagyon erős volt, mert e pillanatban, midőn a vér megfogyott ereiben, arczán egy izom sem mozdult, szomorú mosolya nem változott, és közönyös hangon szólt: — Ön az okot nem tudom megmagyarázni, miért tennek? mit akarnak látni? — Meglehet, hogy semmi sines 3 dologban. Cordier asszony, de azt mondják, hogy megmérgeztetett. Ezt az orvos írta a rendőrségnek. — Ah! de hisz én magam ápoltam; ez lehetetlen!

A nó felkelt, hogy szolgájon. Senki sem kért semmit, de ő nem maradtott egy helyben, majdnem megfűt. Sietve felment a szobába és ott bezárkózott. Néhány pillanattig tüzetes szemlét tartott. Minden tisztá volt, és az egész ágynemű előtte való nap tisztítottat adott. Midőn lement nyugodtabb volt, de mégis félt. E fenyegetés forrongásba hozta vért; jelen szanvédszálhez csak még ez kellett. — Mi fog történni? — Ha a büntetett nyomára jutnak, és ha elfogják, a ház leányára marad, ki ott majd egytű. Rolanddal oh nem, ha őt elfogják, majd feljeleníti a fiatal embert. Ha elszökne ez nyit valósággal lenne, miután most még kétkeltek és eddig nem háborgatták, az igazság törvények tartják? — Az orvos fölfogását. Szóval a legkülömbözből esknek járták át agyát, és kinos napot táltát. Este kissé megnyugodott és elhittette magával, hogy az a mit hallott valótan volt. A kiástatás a város negyedben köröztetéti pletyka lehet. De a házasság volt, mert könnyen gyanut költethet. El volt határozva hogy szembe száll a vesztlyel.

— Mit mond ön? nekem nem szóltok. Ez lehetetlen. — De úgy mondják. — Jó ideig tartott meg a nó egy kissé felésmzött.

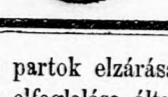
Végre erőt vett magán és oly hangon, melyet a legjobb színésznőn irgylt volna. Kérdő: — Hozyn? hísní Cordiert? de miért? Szegény barátom, úgy is eléget szenvedett! De szegénynek sines joga ót újra bebörténi.

— A törvénynek mindenhez van joga, Cordierné asszony; ezt nem kell előre jelenteni. Ön ért engem, nemde? — A szép asszony nagyon, de nagyon erős volt, mert e pillanatban, midőn a vér megfogyott ereiben, arczán egy izom sem mozdult, szomorú mosolya nem változott, és közönyös hangon szólt: — Ön az okot nem tudom megmagyarázni, miért tennek? mit akarnak látni? — Meglehet, hogy semmi sines 3 dologban. Cordier asszony, de azt mondják, hogy megmérgeztetett. Ezt az orvos írta a rendőrségnek. — Ah! de hisz én magam ápoltam; ez lehetetlen!

A nó felkelt, hogy szolgájon. Senki sem kért semmit, de ő nem maradtott egy helyben, majdnem megfűt. Sietve felment a szobába és ott bezárkózott. Néhány pillanattig tüzetes szemlét tartott. Minden tisztá volt, és az egész ágynemű előtte való nap tisztítottat adott. Midőn lement nyugodtabb volt, de mégis félt. E fenyegetés forrongásba hozta vért; jelen szanvédszálhez csak még ez kellett. — Mi fog történni? — Ha a büntetett nyomára jutnak, és ha elfogják, a ház leányára marad, ki ott majd egytű. Rolanddal oh nem, ha őt elfogják, majd feljeleníti a fiatal embert. Ha elszökne ez nyit valósággal lenne, miután most még kétkeltek és eddig nem háborgatták, az igazság törvények tartják? — Az orvos fölfogását. Szóval a legkülömbözből esknek járták át agyát, és kinos napot táltát. Este kissé megnyugodott és elhittette magával, hogy az a mit hallott valótan volt. A kiástatás a város negyedben köröztetéti pletyka lehet. De a házasság volt, mert könnyen gyanut költethet. El volt határozva hogy szembe száll a vesztlyel.

— Mit mond ön? nekem nem szóltok. Ez lehetetlen. — De úgy mondják. — Jó ideig tartott meg a nó egy kissé felésmzött.

Szerkesztő- s kiadó-hivatal: Budapest IV. hímző-utca és kalap-utca sarkán 1. szám. Csak bérmentes levelek fogadnak el. Előfizetési díj: Vidőkre postán vagy helyben házhoz: Egy évre . . . . . 20.— Félévre . . . . . 10.— Negyedévre . . . . . 6.— Egy hóra . . . . . 1.50 Egy szám 6 krajczár.

Lapunk má számához egy iv melléklet van csatolva.

